

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie zwraca się do Trybunału o:

- uchylenie wyroku objętego odwołaniem;
- w konsekwencji – uwzględnienie skargi wniesionej w pierwszej instancji przez wnoszącego odwołanie;
- obciążenie Komisji całością kosztów – zarówno postępowania odwoławczego, jak i pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący je podnosi 11 zarzutów.

1. Sąd niesłusznie stwierdził, że zarzuty oparte na naruszeniu art. 2 i 9 Warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej („WZIP”) są niedopuszczalne (pkt 33–36 wyroku).
2. Sąd niesłusznie stwierdził, że stażyści Blue Book należą do jednej z czterech kategorii personelu pracującego dla Komisji Europejskiej (pkt 78 wyroku).
3. Sąd błędnie zakwalifikował dyskryminację jako pośrednią a nie bezpośrednią (pkt 56).
4. Sąd błędnie zastosował prawo (pkt 70,71 i 75 wyroku) uzasadniając dyskryminację pośrednią na podstawie przepisów mających zastosowanie do dyskryminacji bezpośredniej.
5. Sąd nie zastosował odpowiednio wysokiego standardu dowodowego dla uzasadnienia dyskryminacji ze względu na wiek (pkt 62–89 wyroku).
6. Sąd błędnie zastosował prawo przy określaniu zgodnych z prawem celów (62–64 i 65–72 wyroku).
7. Sąd dokonał błędnej interpretacji i zastosowania prawa (pkt 73 wyroku) uznając, że cele są realizowane „w interesie ogólnym”.
8. Sąd błędnie zastosował prawo uznając, że stażyści Blue Book nie byli faworyzowani, ponieważ zaproszenie do składania kandydatur było otwarte również dla innych kategorii personelu (pkt 80, 81 wyroku).
9. Sąd błędnie uznał, że różnica w traktowaniu ze względu na wiek jest proporcjonalna (pkt 84–89 wyroku).
10. Sąd błędnie uznał (pkt 91–96 wyroku), że Dyrekcja Generalna ds. Zasobów Ludzkich i Bezpieczeństwa otrzymała uprawnienie do nałożenia wymogu „maksymalnie 3 lat doświadczenia zawodowego” jako kryterium składania kandydatur.
11. Sąd nie zbadał sprzeczności między, z jednej strony, treścią noty informacyjnej PERS(2018) 38/2, która przewidywała wymóg „maksymalnie 3 lat doświadczenia zawodowego [...] zdobytego w ciągu 5 lat poprzedzających złożenie kandydatury”, a, z drugiej strony, nałożonym przez Dyrekcję Generalną ds. Zasobów Ludzkich i Bezpieczeństwa wymogiem zdobycia ogólnie „maksymalnie 3 lat doświadczenia zawodowego”.

Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 30 marca 2023 r. w sprawie T-567/22, ATPN/Komisja, wniesione w dniu 30 maja 2023 r. przez Association Trinationale de Protection Nucléaire (ATPN)

(Sprawa C-340/23 P)

(2023/C 252/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Association Trinationale de Protection Nucléaire (ATPN) (przedstawiciel: C. Lepage, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uznanie odwołania za dopuszczalne i zasadne;
  - uchylenie w całości postanowienia Sądu z dnia 30 marca 2023 r. wydanego w sprawie T-567/22;
  - uwzględnienie w całości żądań przedstawionych przed Sądem i w konsekwencji rozpatrzenie sprawy co do istoty;
  - stwierdzenie nieważności rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2022/1214 z dnia 9 marca 2022 r. zmieniającego rozporządzenie delegowane (UE) 2021/2139 w odniesieniu do działalności gospodarczej w niektórych sektorach energetycznych oraz rozporządzenie delegowane (UE) 2021/2178 w odniesieniu do publicznego ujawniania szczególnych informacji w odniesieniu do tych rodzajów działalności gospodarczej;
- oraz, w każdym wypadku,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podnosi:

- dwa zarzuty zmierzające do uchylenia postanowienia:
    1. Sąd dopuścił się w swoim postanowieniu naruszenia prawa, orzekając w pkt 16–27 zaskarżonego postanowienia, że nie ma ona legitymacji procesowej czynnej do występowania we własnym imieniu na podstawie art. 263 akapit czwarty TFUE;
    2. Sąd dopuścił się w swoim postanowieniu naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie, orzekając w pkt 28–42 zaskarżonego postanowienia, że nie ma ona legitymacji procesowej czynnej do występowania w imieniu swoich członków na podstawie art. 263 akapit czwarty TFUE.
  - pięć zarzutów mających na celu stwierdzenie nieważności rozporządzenia:
    3. Postępowanie jest obciążone nieprawidłowościami, ponieważ narusza przepisy rozporządzenia 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r.;
    4. Naruszone zostały zasady systematyki;
    5. Naruszone zostały przepisy art. 19 rozporządzenia 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r., a cele są niewystarczająco ambitne;
    6. Naruszone zostały ogólne kryteria prawa Unii, a w szczególności zasada ostrożności, o której mowa w art. 19 rozporządzenia 2020/852;
    7. Istnieje niezgodność między inwestycjami w energię jądrową a inwestycjami zielonymi z punktu widzenia sprawozdawczości finansowej.
-